

عنوان مقاله:

گونه های قصر یا حصر در قرآن کریم

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 5، شماره 1 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سید محمد علی ایازی - Associate Professor

محمدعلی ربی پور - گروه معارف اسلامی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

در هر دعوت و پیام، شکل ظاهری و نفوذ آن در دل ها از عمده ترین و مهم ترین شیوه ها به شمار می رود. قصر یکی از مباحث مهم دانش معانی است که در شیوه های بلاغی قرآن نیز درباره آن سخن گفته می شود. قصر عبارت است از منحصر کردن مسندالبیه در حکمی یا تخصیص دادن چیزی به چیز دیگر به شیوه ای مخصوص. این تخصیص به شیوه های خاص و مختلفی صورت می گیرد. در زبان عربی، نفی و استثنا قوی ترین و اصلی ترین شیوه تخصیص شمرده می شود. از آنجا که قرآن کریم شریف ترین و مهم ترین متن و سند دینی ما مسلمانان محسوب می شود، برای فهم درست و عمیق آن باید به تمام شیوه های بلاغی و مختصات زبانی توجه کرد و قصر به عنوان یک شیوه بیان مقصود در قرآن کریم فراوان به کار گرفته شده است. در این مقاله شیوه های مختلف حصر و قصر و تبیین جایگاه آن در قرآن کریم و علوم بلاغی از دیدگاه های مختلف بررسی شده است.

کلمات کلیدی:

کلید واژه ها: قرآن کریم، قصر یا حصر، تفسیر، بلاغت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864350>

